

Ami

(1) JÓ, dvěšťě nás tam bylo na brize do Číny
 a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
 a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
 křik' plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás':

(R) Já tady nebudu, já vidím vobludu,
 já vocaď pryč puđu, jímá mě strach,
 chyťte tu vobludu, sežere palubu,
 tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

Ami

(2) Má vocas dvěšťě sáhů a ploutev přes hektar
 a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
 a rozčileně mrká svým vokem jediným,
 a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

(R) Já tady nebudu, já vidím vobludu...

(3) Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
 zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
 když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
 poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, blíž.

(R) Já tady nebudu, já vidím vobludu...

Ami

(4) Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
 zalehl u zábradlí a házel flaškama,
 když na vobludě bouchl kanystř vod ginu,
 tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

(R) Já tady nebudu, já vidím vobludu...

Ami

(5) Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
 však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
 pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
 my slezli zase dolů a chlástali jsme dál.

(R) Já tady nebudu, já vidím vobludu... + ach, ich, och, ach